

Về

Ai đi cũng có hẹn về

Hẹn, không chỉ hẹn, còn thề, mới vui!
Bao nhiêu người đã thác rồi?
Bao nhiêu người đợi ngậm cười Thiên Thu?

Bốn lăm năm...một chuyến đò
Năm mươi năm, nắm mộ HỒ còn nguyên!
Việt Nam, hai chữ cái tên (*)
vua Tàu đặt để, mình quên sử mình!

Hai trăm năm...đã làm thình
rời ngàn năm nữa, cũng đành vậy sao?
Không ai đứng mũi chịu sào,
Thuyền đi nước đẩy bến nào, cũng xong...

Thuyền đi nước đẩy...mênh mông
bao la...bát ngát...hết Đông thì Đoài!
Ai về...cứ mặc kệ ai,
một con đường lớn, áo phai nghĩa tình! (**)

Nghĩ người ta, nghĩ lại mình,
răng long, tóc rụng...rời bình tro thôi!
Đêm đêm thấp chút ngậm ngùi,
dầu vơi, bắc lụn...một thời lưu vong...

*Lệ là nước mắt...biển sông?
đại dương là biển, một dòng phù du!
Đi đâu chẳng biết về đâu,
mây bay, gió thổi...trên đầu, nắng, mưa...*

Tạ tình đời...mấy câu thơ.
Tạ tình ta...Chẳng Bao Giờ Bao Dung!

Trần Vấn Lệ